

[Handelsministeren.]

gælder i OECD. Men direktivet indeholder, som det er nævnt i spørgsmålet, 3 undtagelser, hvorefter anden støtte efter den 1. januar 1976 er tilladt.

EF-Kommissionen har netop på et møde den 10. februar drøftet gennemførelsen af direktivets bestemmelser med embedsmænd fra medlemslandene, og jeg kan på grundlag heraf give følgende oplysninger:

Der kan i Irland gives støtte svarende til op til 8 pct. af kontraktprisen til dækning af tab. Irland er opfordret til snarest at fremkomme med en plan til nedtrapning af denne støtte.

I Italien er den hidtidige produktionsstøtte på 6 pct. fra den 1. januar 1976 reduceret til 4 pct. og vil yderligere blive reduceret til 3,8 pct. fra den 1. januar 1977. Som begrundelse for den beskedne reduktion i 1977 henvises fra italiensk side bl. a. til tidligere reduktioner fra 8 pct. i 1973 til 6 pct. i 1975 og nu som nævnt 4 pct. i 1976.

Men samtidig oplyses fra italiensk side, at der for årene 1976 til 1978 ønskedes indført to nye former for støtte. For det første et tilskud til delvis dækning af renteomkostningerne i forbindelse med finansieringen af værfternes investeringer svarende til 5 pct. pro anno af 70 pct. af investeringsbeløbene. Samtidig bortfalder den indtil slutningen af 1975 gældende ordning, hvorefter italienske værfter kunne opnå et investeringstilskud svarende til 10 pct. af investeringsbeløbet. Som begrundelse for rentestøtten har man henvist til, at markedrenten i Italien nu er op imod 20 pct.

Tilskud til værfternes indkøb af italienske og importerede materialer ønsker man fra italiensk side givet med 5 pct., og begrundelsen herfor er foruden de betydelige vanskeligheder, italienske værfter er udsat for — bl. a. har to større værfter måttet lukke i 1975 — at dette skal modvirke følgerne for værftsindustrien af den overordentlig stærke inflation i Italien. Fra italiensk side betragter man derfor materialestøtten som et modstykke til den f. eks. i Frankrig gældende forsikringsordning til dækning af prisstigninger i tiden mellem kontrakttegning og levering. Det anslås, at materialestøtten svarer til en støtte på 2½-3 pct. af kontraktprisen.

Disse to nye støtteordninger falder klart

uden for det i henhold til direktivet tilladte og kræver derfor særlig tilladelse fra Kommissionen i henhold til EF-traktatens artikel 92.

Fra dansk side har man forbeholdt sig sin stilling i tilfælde af en godkendelse fra Kommissionen og henvist til det ødelæggende i, at der ved introduktion af nye støtteordninger gives signal til nyt subsidiekapløb, der under ingen omstændigheder kan afhjælpe de vanskeligheder, den internationale skibsbygning er udsat for som følge af den opståede overkapacitet på skibsbygningsområdet. Kommissionen overvejer foreløbig sin stilling.

Med hensyn til Frankrig kan jeg nævne, at franskmændene efter stærkt pres fra bl. a. Danmark, Tyskland, Holland og Belgien i forbindelse med vedtagelsen af det nye direktiv i juli 1975 er gået med til en gradvis nedtrapning af støtteelementet i ordningen fra den 1. januar 1976. Det er fra fransk side oplyst, at den hidtidige ordning er suspenderet fra den 1. januar 1976, men at der forhandles med industrien om nye regler. Man forsikrer, at man vil efterleve direktivets bestemmelser om at reducere støtteelementet.

Ole Olsen (SF):

Jeg takker naturligvis for handelsministerens redegørelse, som er tilfredsstillende. Jeg kunne høre på den, at der er god grund til at tage op og se, om vi skal give subsidier til danske skibsværfter, og jeg må sige mange tak for tilsagn om, at vi kan komme i gang nede i erhvervsudvalget for alvor.

Handelsministeren (Erling Jensen):

Jeg vil nødig have, at hr. Ole Olsen betragter min orientering som et udtryk for, at jeg har skiftet holdning med hensyn til Danmarks muligheder i skibsværftssituationen. På det netop afholdte møde i OECD er det på ny blevet bekræftet, at OECD-landene betragter det som afgørende vigtigt for værfternes fremtid, at subsidiekapløbet ophører, og at man i fællesskab fortsætter aktiviteterne for at nedtrappe og fjerne og forhindre subsidier.

Samtidig skal jeg til hr. Ole Olsens oplysning meddele, at allerede i næste uge får jeg lejlighed til med mine nordiske kolleger at diskutere muligheden for en fælles holdning